

[d1ra] *Hoe Galien oerloef ghenomen heft aen den hertoghe van Jenes,
aen dye hertoghinne ende aen haer dochter.*

[18]

Galien dede hem wapenen met de wapenen dye hem hertoge Reynier ghegheven had, mit hem nemende tsweert dathi hem ghegheven hadde, ende es gheseten op Marchepijn, des hertoghen peert, dat alderbeste ende sterkste dat men in een lantschap soude moghen vinden. Dairna heeft Galien oerloef ghenomen ende es met Gheeraert ende met sijn knechten gereyst den rechten wech na Spaengnen. Maer eer si yet langhe ghereden hadden, soe hebben si ontmoet opden kant [d1rb] van eenen beemde acht roovers, al gewapent ende seer wel te peerde, die alle tvolck beroofden datter quam, soe datter niemant pasceren en dorste dan mit groot gheselschap.

Si saghen Galien coemen van verre met sijn gheselschap, des de meester vanden roovers tot den andren roovers sprack, seggende: “Siedi wel ghene volck comen? Ick moet dat soon peert hebben dat dye eene bescreden heeft!”

“Ende ick sal hebben sinen helme!”, sprack dander.

“Ende ick een vanden sommiers,” sprack die derde.

Ende voerts seyde elck vanden anderen sijn begheerte.

Si bleven alle stille staende, recht int midden inden [d1va] wech. Ende alsoe Galien sach, riep hi tot henlieden, segghende: “Ghi heren, ick bydde u, ruyt den wech ende laet ons pasceren, want ick ben een bode van den grooten coninck Kaerle.”

“Dair en derfdi nyet af vermanen,” sprack dye meester vanden roovers, “ick sal hebben u peert ende hernasch, oft ic sal u vanden live berooven ende alle tghene dat ghi met u brinct!”

“Daer suldi aen lieghen, snoo kattijf,” sprack Galien. “Gaet uuten weghe ende maict ons plaetse!”

Ende als de dieven dat hoorden, waren si soe thoernich dat sy nyet een woert spreken en konden, maer reden alle tsamen met een ghedruysch teghen [d1vb] Galien. Ende Galien leyde sijn lance int arest ende sloech Marchepijn met sporen so felliken, teghen den meester ridende, dat hi hem de lance dwers doer sijn lijf stack, dat hi vanden peerde op der eerden doot viel. Daerna track hy Floberghe, sijn goede

sweert, swerende dat hise alle vanden live berooven soude.

Doen quam een vanden anderen mit sijn bloot sweert in die hant ende sloech op Galyen eenen swaren slach. Mair Galien verhief seer raschlijcken sijn sweert, so fellijken op sijn scouder slaende datti hem totten riem cloofde. Ende daerna versloech hi alle dandere.